

11. ORIJENTACIJSKA NATJECANJA

Uz dobru fizičku kondiciju orijentacijska natjecanja nam dokazuju koliko smo savladali znanje topografije. Tu se prije svega vidi naše snalaženje sa zemljovidom u prirodi, te izrada topografskih radova. Orijetacijskim natjecanjima (županijskim i državnim) zajednički je prelazak staze u prirodi koristeći stečena znanja orijentacije uz izradu zadataka.

11.1. ORIJENTACIJSKA NATJECANJA

Prvo s čime se susrećemo kod orijentacijskog natjecanja je dobro poznavanje rada s topografskim zemljovidom. Ekipe mora prvo na zemljovidu riješiti zadatke kojima dobijamo kontrolne točke trase koju ćemo prelatiti. Zatim te kontrolne točke ekipa mora pronaći na terenu uz poznavanje orijentacije u prirodi. Ekipe putem i na kontrolnim točkama izrađuje zadatke iz topografije (kroki, skica dijela puta, dnevnik puta, skica pod kutom, profil terena, skica hoda pod azimutom). Bodovanje i discipline određene su propozicijama HZTK.

Ekipe će se kretati onom brzinom koliko kondicije ima najslabiji član ekipe. To će posebno doći do izražaja kod brzinskog prelaska staze. Tempo treba biti umjeren (ako možemo onda brži). Ako na početku trčimo, na kraju ćemo biti preumorni (neće nam se dati raditi zadatke). Za ekipu je važno da raspodijele zadatke koji se rade na stazi. Primjerice, ako jedan član ekipe provjerava azimut, onda drugi radi skicu dijela puta, a treći „čita“ zemljovid i sl.. Po istom principu treba podijeliti i ostale radove, što ovisi o tome tko je u čemu bolji. Utreniranost ekipe je također bitan čimbenik. Ako se, primjerice, crta kroki, važno je da članovi ekipe uigrano mjere objekte (azimute i daljine) i preračunavaju onom tko crta kroki. Uigranost ekipe se najbolje postiže tako da isti članovi idu zajedno na natjecanja. Vođa ekipe je u pravilu najiskusniji član ekipe i on je taj koji vodi ekipu na stazi. Vođa ekipe bi trebao dobro poznavati orijentaciju, ali to ne znači da ostali članovi ekipe ne odlučuju o putu kojim se ide i slično. Tko je zadužen za koje zadatke u pravilu je ranije određeno.

Kretanje na terenu vršimo po pravilu kretanja kompasom i zemljovidom te orijentacijom po objektima na terenu (kao što je opisano u prethodnim temama). Bitno je ne griješiti kod očitavanja azimuta i čitanja zemljovida, jer možemo zalutati (gubimo vrijeme), a u krajnjem slučaju i izgubiti se. Svoj položaj i pravac moramo često provjeravati, a ne prečesto da nam ne oduzima vrijeme. Kada mjerimo azimute moramo obratiti pažnju da nismo blizu dalekovoda ili nekih metalnih objekata (mostovi, tornjevi i slično) jer ćemo pogriješiti u mjerenju azimuta. Kod čitanja zemljovida moramo uzeti u obzir kada je zemljovid dopunjen i koji su se objekti na terenu promijenili (izgrađene prometnice i kuće, porušena šuma, iskopani kanali i slično).